

הדלקת נרות: 18:29

צאת החג: 19:41

מוצ"ש לר"ת: 20:28

הזמנים לפי אופק ירושלים

אבות
פרק א'

ביתנו החדש

ארגון לשלום בית וחנוך ילדים, בראשות הרה"ג אבנר קוואס שליט"א

ביחד

תגלית מפתיעה

ומענין לענין באותו ענין, במהלך הפגישות מתגלים לנו נתונים ופרטים חדשים שלא ידענו עליהם קודם. למשל - מומים. בין אם זה מום גופני או מום נפשי. דברים אלו מצריכים דרישה וחקירה, מְפִינָן שלעיתים יש להם השלכות משמעותיות לכל החיים, לעיתים הם נוגעים גם לענין הולדת ילדים וגידולם. לאחר שהתגלה דבר כזה יש לבדוק האם הוא עובר בתורשה או לא. בנוסף לזה אנו צריכים לשקול היטב, האם אנו מסוגלים להכיל את המומים האלו ולהתמודד עם החיים בצילם, ועד כמה אנו מוכנים להקריב מעצמינו לענין זה.

כמו כן, לעיתים מתגלה שהמועמד היה בעבר בחברת אנשים שליליים, או השתמש בסמים וכו' וכעת הוא מצהיר: 'זה נגמר, הפסקתי עם זה לפני שנים רבות, והכל השתנה'. הצהרות מעין אלו צריכות להיבדק באופן יסודי ומקיף, מְפִינָן שהדברים עלולים לעלות ולצוף שוב, בפרט בשעת משבר, מצוקה כלכלית, או בעיה בזוגיות, ויהיה קשה להשתלט על זה.

הימורים היא בעיה שצריך לתת עליה את הדעת, מְפִינָן שיש כאן 'וירוס' שעלול להתעורר מדי פעם וצריך לקחת אותו בחשבון.

קורה שהמועמד הסתבך בחובות גדולים, וכעת הוא מקווה שבעזרתה של האשה ובפתיחת חיים חדשים הכל יסתדר והוא יצא מזה. כדאי לבדוק מה היו הגורמים לצבירת החובות, האם הם עדיין קיימים, ומה נעשה על מנת לשלם.

כל האמור לעיל מצריך זהירות רבה ושיקול דעת רציני. אסור לנו לסמוך על שיקול דעתנו בלבד, אלא עלינו להתייעץ עם מומחים ואנשים גדולים, כדי לקבל החלטות נכונות ולא לעשות טעויות. בשקלול הסופי יש להכניס גם שיקולים אלה בטבלה של היתרונות מול החסרונות.

(מתוך הספר 'ביחד')

פרשת השבוע

מידת הענוה

"וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אֱהֲרֹן קָרֵב אֶל הַמִּזְבֵּחַ וַעֲשֵׂה אֶת חֲטָאתְךָ וְאֶת עֲלֹתְךָ וְכַפֵּר בְּעֲדָךְ וּבְעַד הָעָם... " דרשו רבותינו אהרון לא קרב אל המזבח אלא עד לאחר שאמר לו משה, לפי שהיה אהרון בוש וירא לגשת. אמר לו משה למה אתה בוש, לכך נבחרת.

ועוד אמרו רבותינו כדמות עגל בעל קרניים נדמה לאהרון על גבי המזבח ונרתע לאחוריו מעוון העגל שהיה בידו, ולכן חשב והרגיש שאינו ראוי לעמוד ולשרת לפני ה'.

עד שאמר לו משה אל אהרון "קָרֵב אֶל הַמִּזְבֵּחַ וַעֲשֵׂה אֶת חֲטָאתְךָ", לכך נבחרת - זה מה שהקב"ה חפץ ורוצה, שהאדם לא ירגיש את עצמו שלם ויבוא לידי גאווה כמו שנאמר וַיִּשְׁמַן וַיִּשְׂרוּ וַיִּבְעָט.

אלא ירגיש את עצמו כחסר ואינו ראוי ויתנהג במידת הענווה, וזה יעשה אותו כרצוי וראוי לעבוד לפניו יתברך, וכדברי הרמב"ן באגרתו "לכן השפל עצמך וינשאך המקום".

בעניין זה מסופר על אחד מתלמידיו של החפץ חיים זצ"ל שהיה תלמיד חכם מופלג ובקי גדול בש"ס ופוסקים ראשונים ואחרונים ובספרי ההלכה, והנה אחת העיירות החשובות הציעו לו לכהן כרבה של העיירה, אך הוא סירב לכך ולא רצה גדולה וכבוד.

אולם בשל ההפצרות הרבות שהפצירו בו הלך לרבו החפץ חיים לשאול את פיו לדעה מה יעשה.

החפץ חיים אמר לו שעליו ללכת ולכהן כרבה של העיר, אך הוא טען כנגד שהוא חושש ומתיירא מלהורות הלכה לרבים.

השיב לו החפץ חיים במתק שפתיים ואמר: "תאמר לי אתה, אז את מי אתה רוצה שימנו כרב העיירה, אדם שלא מפחד להורות? רק מי שהוא מיראי ההוראה הוא הראוי והמתאים להורות!"

זה שאמר משה לאהרון, אם אתה מתיירא מפני החטא ואתה מרגיש חסר - אתה הוא הראוי באמת ובך ה' חפץ, קָרֵב אֶל הַמִּזְבֵּחַ!

יהי רצון שנזכה לדבוק במידת הענווה ונרגיש עצמנו חסרים תמיד ונשאף לגדול עוד ועוד בתורה ויראת שמים, ובכך נהיה רצויים וטובים לפניו יתברך, ונזכה בקרוב לגאולת ישראלים ברחמים, אמן.

שבת שלום ומבורך
אבנר קוואס

עו"ד צעיר ייצג איש עסקים בתביעה שהוגשה נגדו. במהלך שמיעת העדויות התברר לעו"ד שהוא עומד להפסיד במשפט, ולכן פנה לשותף במשרדו ושאל: האם כדאי לי לשלוח לשופט חפיסת סיגרים? "חס וחלילה", ענה השותף, "זהו שופט הגון, ואם תנסה לשחדו כישלונך מובטח".

שבועות אחדים אחר-כך פסק השופט לטובת איש העסקים הנתבע. השותף ברך את עו"ד, והוסיף: "האם אינך שמח שזכית במשפט למרות שלא שלחת את הסיגרים לשופט?" "דווקא כן שלחתי אותם", ענה, "אך צירפתי לחפיסת הסיגרים את הכרטיס ביקור של התובע..."

בדיחה

נעליו מלאות הבוץ... לפתע הוא שמע מהמטבח צעקה גדולה ומרה: לאאאאאאאאא... הוא הבחין שמפתח המטבח יוצאת גברת שגובהה שני מטרים ורוחבה 80 ס"מ ורצה אליו. (אם היה ווידאו, היינו רואים את תנועות העיניים והשניים המבהילות...)

נתי נדבק אל הקיר. אמא הורידה את ראשה עד לגובה עיניו והוציאה שאגה מפיה: תהיה ילד טוויוב. מעוצמת הצעקה התמונה נפלה... הורים יקרים, האם הפקודה: 'תהיה ילד טוב!' היא פקודה ברורה או מטושטשת? לכולנו ברור שהיא לא אמרה למעשה כלום. למה היא התכוונה במילים 'ילד טוב', ליריקה, לבעיטה, לצביטה, לנשיכה, או לקפיצה על הספה? ובכלל, מה זה ילד טוב? לכל הורה יש סברה אחרת מה זה ילד טוב. אחד חושב שזה ילד ממושמע, השני אומר שזה ילד שמקבל 100 במבחנים, השלישי יגיד שזה ילד ששומר על נקינותו. כל הורה, לפי הקשיים עם ילדיו, יגדיר אחרת את הילד הטוב. כולנו מבינים שהדבר שהריץ את האמא החוצה מהמטבח הוא הקפיצה על הספה. אם כן, אמא יקרה, דברי ברור: 'אל תדרוך עם נעלים על הספה!'. הילד חייב להבין מה גרם לאמא להיות נסערת. לזאת יקרא 'פקודה'. אנו ההורים צריכים להתרגל לומר בדיוק מה כואב לנו ומה מפריע לנו. הילד לא צריך לנחש. לפעמים אנו מנהלים שיחה עם הילד 'דר' שיח של חרשים'. מרוב שאנו עדינים ולא רוצים להביך, אנו משתמשים במילים שלא מתאימות בכלל להעברת המסר.

לדבר בגובה העיניים

צריך לומר לילד מילים ברורות ומובנות. לא לומר מילים קשות, מופשטות, מסובכות או כלליות. הילד צריך להבין את ההוראה. ניתן דוגמא: מושיקו הרביץ לאחיו. אמרה לו אמא: תפסיק להיות אלים... מושיקו הביט סביבו ולא הבין היכן יש עלים, לאלו עלים אמא התכוונה... אמא אחרת אמרה: חדל לבצע פרובוקציות... מילים כאלו אפילו במטרה לא אומרים. הרי לפנינו סוג של פקודות שלא מתאימות בכלל לרמת הבנתו של הילד. צריך לומר לו באופן ברור: אל תרביץ לאחיד! שמעתי פעם שהורים אומרים לילד: אני אתן לך חינוך! וזה במקום: אני אתן לך עונש! ההורים רוצים להיות עדינים, אבל מעבירים מסר לא ברור. דוגמא נוספת: נתי חזר מהלימודים בשעה אחת וחצי, ואמא היתה בבית במטבח. הוא זרק את התיק, ירק על הקיר, בעט באחיו, צבט את אחותו ונשך את התינוק. אמא סבלה את ההתנהגויות שלו והתאפקה לא להתפרץ. ומה שבר אותה? אתמול הם קיבלו סלון עור חדש של 'טוצ'י 40,000 ש"ח שוויו. נתי, אחרי כל מה שעשה, קפץ על הספה החדשה עם

סיפור לשבת

הרב הגאון יעקב יוסף זצ"ל

הרבצת התורה של הייתה מופלאה עד מאוד. מסר שיעורי תורה בכל רחבי הארץ, והגיע לכל מקום, שאליו התבקש. הפך את בית-הכנסת בברוכוב בשכונת הבוכרים למקום של הרבצת תורה. גאון. בקי בש"ס ובפוסקים בצורה מדהימה. את כל ארבעת חלקי השו"ע ידע על בוף גם. בכל נושא שהיה נשאל- היה עונה במדויק מצטט את המקור כולל סימן וסעיף, ואם היה מופיע מספר פעמים בשו"ע, היה מציין בדיוק את מספר הפעמים והסימנים. גם לאחר שהתגלתה המחלה המקננת בגופו סירב בכל תוקף להפסיק את שיעוריו. מעולם לא איחר או הפסיד שיעור. לא היה אצלו חופשות או 'בין הזמנים'. בשבוע לפני פטירתו עוד אמר שיעורים במסירות נפש עילאית. ענותן מופלא. את נסיעותיו ממקום למקום עשה באוטובוסים, והשתדל להימנע מאור הזרקורים. ברוב ענותנותו, ביקש שלא לשבח אותו בהספדים מלבד עניינים של זיכוי הרבים. ביקש לכתוב על מצבתו משפט קצר בלבד: "פה נטמן עבדך בן אמתך יעקב חי בן מרגלית". פעם אחת בערב סוכות הגיע לשיעור בישיבת 'חוט של חסד', אך מכיוון שערב סוכות היה, לא היו נוכחים תלמידים בישיבה, כל אחד הלך לעזור בביתו, בחצר הישיבה בנו מספר בחורים את הסוכה יצא אליהם חכם יעקב ואמר: "אולי ייכנס תלמיד אחד לפחות, שנוכל לקיים את השיעור".

סיפר משגיח הישיבה, שמדי פעם אמר לרב יעקב: הרב, חבל שתבוא בבין הזמנים לא יהיו כמעט תלמידים, ואין זה כבוד התורה", הרב יעקב הנהן בחיך, אך בבין הזמנים הופיע גם אם היה תלמיד אחד. מר אליהו שאלתיאל הי"ו, תלמידו המובהק של רבינו, למעלה מ-83 שנים. מספר על מסירות נפש רבינו לתורה: "בכל יום חמישי הייתי מסייע את הרב למסור את שיעוריו ברחובות, קרית עקרון, ומושב בני עייש. גם בחול המועד פסח האחרון, כשהרב היה בחולשה נוראה, הוא לא ויתר על השיעורים, למרות המאמץ הכרוך בטלטולי הדרך אל מחוץ לעיר. כשהגענו לרחובות, הרב, לא יכול היה ללכת בכוחות עצמו, ואפילו להוציא את רגלו מהמכונת הוא לא יכל מרוב תשישות. אך למרות הקושי הוא לא ויתר על מסירת השיעורים".

סיפר בנו הרה"ג רבי משה יוסף על מסירות נפש של אביו: "יום אחד הגעתי הביתה והוא חזר משיעור, לא יאומן כי יוספר, מרוב חולשה ביקש ממני שאוריד לו את המעיל והחליפה ולאחר-מכן הוא הכניס את היד לכיס ולא יכול היה להוציא את היד בחזרה מרוב חולשתו. הוא ביקש ממני, שאוציא לו את היד מכיסו! במצב כזה הוא היה נותן שיעורים!" מר אליהו שאלתיאל הי"ו, תלמידו המובהק של רבינו מספר: "לרב הייתה מידת הכרת הטוב באופן יוצא מהכלל. על כל דבר קטן שעשיתי למענו היה מודה לי. בכל שבוע כשחזרנו לביתו, הייתי מגיש לרב כיבוד קל של מזונות. לאחר שהרב היה גומר לאכול ומברך ברכת 'מעין שלוש', הוא היה מרים קולו ומברכני ב'ברכת האורח', שנוהגים לאומרה ב'ברכת המזון' בלבד. כשלא יכולתי להסיע את הרב לשיעורים, בגלל שמחה משפחתית וכדומה, בני היה מסייע את הרב, וכמובן שהייתי נותן לבני את הכיבוד, שיגיש לרב בחזרה מהשיעורים. גם אז הרב לא חרג ממנהגו, לאחר שהרב היה מסיים לברך את ברכת 'מעין שלוש', היה מתקשר אליי מהמכונת, ומברכני ב'ברכת האורח'. ואם לא שמעתי את הצלצול ולא עניתי לשיחה, אז הוא היה משאיר לי את 'ברכת האורח' במשיבון הסלולארי".

לפני כעשור הייתה ישיבת הבחורים בליפתא חכם יעקב היה מגיע אף לשם לעיתים באוטובוס להעביר שיעור, יום אחד הגיע הרב אך ביהמ"ד היה באמצע ניקיון, (המנקה שכח מהשיעור של הרב) לא פחות ולא יותר הרב תפס את מקל הגומי והחל לגרוף את המים באומרו: "מאוחר לשיעור". חמישה ימים לפני שהלך לעולמו, חבק הגאון רבי יעקב יוסף זצ"ל נכד נוסף. לרב עובדיה יוסף, בנו של רבי יעקב, נולד בן במזל-טוב. הרב עובדיה הגיע אל בית-החולים הדסה עין כרם שם היה אביו מאושפז, והציג בפניו את נכדו החדש. אחרי שהרב זצוק"ל ברך את הבן והנכד, אמר הבן לאביו הגדול: "אבא, ביום שני הברית, אנחנו רוצים שאתה תהיה הסנדק שלנו". הרב יעקב השיב לבנו הרב עובדיה: "נדבר במוצאי שבת". ביום שישי, השיב הרב יעקב יוסף את נשמתו ליוצרה. ר' עובדיה (נכדו של מרן), התיישב במוצאי שבת ללמוד את הלכות אבילות מתוך ספרו של של סבו הגדול מרן פוסק הדור רבי עובדיה יוסף שליט"א. כשהגיע להלכות ברית מילה באבילות, הוא גילה, כי אביו הגדול ר' יעקב זצוק"ל מתח קו מתחת לשורות הבאות: "שאף אם נולד הבן לפני פטירת המת, יום הכנסתו לברית היא לידתו, כמו הגר שהתגייר ביום המלו כקטן שנולד דמי, ע"כ. ונפקא מינה שיש להקל בחומר האבלות שבתוך י"ב חודש". (עין חמד)

"אין זוג לא מוצלח, יש זוג לא מודרך"

האם יש לכם מריבות וויכוחים? מרגישים שאינכם מתאימים? הילד שלכם מתחצף?

לייעוץ בנושא שלום בית, חינוך ילדים, הדרכת חתנים/כלות עם יועצים זוגיים מוסמכים של ארגון ביתנו החדש הפרוסים בכל רחבי הארץ

חינוך עכשיו - 1599-59-59-39

